

العشرة والمغفرة والإيمان

¹ وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِهِ: لَا يُمَكِّنْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَ الْعُتْرَاتُ، وَلَكِنْ وَبَلٌ لِلَّذِي تَأْتِي يَوَاسِطِيهِ. ² خَيْرٌ لَهُ لَوْ طُوقَ عُتُقُهُ يَخْرُ رَحَى وَطَرَحَ فِي الْبَحْرِ مِنْ أَنْ يُغَيِّرَ أَحَدَ هَؤُلَاءِ الصَّغَارِ. ³ اخْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ، وَإِنْ أخطأَ إِلَيْكَ أَخُوكَ فَوَبِّخْهُ، وَإِنْ تَابَ فَاعْفُ لَهُ. ⁴ وَإِنْ أخطأَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ وَرَجَعَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ قَائِلًا: أَنَا تَائِبٌ، فَاعْفُ لَهُ. ⁵ فَقَالَ الرَّسُلُ لِلرَّبِّ: رَدِّ إِيمَانَنَا. فَقَالَ الرَّبُّ: لَوْ كَانَ لَكُمْ إِيمَانٌ مِثْلُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ لَكُنْتُمْ تَقُولُونَ لِهَذِهِ الْجُمُيَّةِ: انْقَلِعِي وَانْعَرِسي فِي الْبَحْرِ، فَتُطْلِعُكُمْ. ⁷ وَمَنْ مِنْكُمْ لَهُ عَبْدٌ يَخْرُثُ أَوْ يَرْعَى، يَقُولُ لَهُ إِذَا دَخَلَ مِنَ الْحَقْلِ: تَقَدَّمْ سَرِيعاً وَاتَّكَيْ؟ ⁸ بَلْ أَلَا يَقُولُ لَهُ: أَعِدُّ مَا أَتَعَبْتَنِي بِهِ وَتَمْنُطِقْ وَأَخْدِمْنِي حَتَّى أَكُلَ وَأَشْرَبَ وَبَعْدَ ذَلِكَ تَأْكُلُ وَتَشْرَبُ أَنْتَ؟ ⁹ فَهَلْ لِدَٰلِكَ الْعَبْدُ فَضْلٌ لَّانَّهُ فَعَلَ مَا أَمَرَ بِهِ؟ لَا أَطُنُّ. ¹⁰ كَذَلِكَ أَنْتُمْ أَيْضاً، مَتَى فَعَلْتُمْ كُلَّ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ فَقُولُوا: إِنَّا عِبِيدُ بَطَّالُونَ، لَأَنَّا إِنَّمَا عَمَلْنَا مَا كَانَ يَجِبُ عَلَيْنَا.

يسوع يشفي عشرة رجال برص

¹¹ وَفِي ذَهَابِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ اجْتَاَزَ فِي وَسْطِ السَّامِرَةِ وَالْجَلِيلِ. ¹² وَفِيمَا هُوَ دَاخِلٌ إِلَى قَرْيَةٍ اسْتَقْبَلَهُ عَشْرَةٌ رِجَالٍ بُرَصَ فَوَقَفُوا مِنْ بَعِيدٍ، ¹³ وَرَفَعُوا صَوْتاً قَائِلِينَ: يَا يَسُوعُ، يَا مُعَلِّمُ، ارْحَمْنَا. ¹⁴ فَتَطَرَّ وَقَالَ لَهُمْ: اذْهَبُوا وَأُزُوا أَنْفُسَكُمْ لِلْكَهَنَةِ، وَفِيمَا هُمْ مُنْطَلِقُونَ طَهَّرُوا. ¹⁵ فَوَاجَدُ مِنْهُمْ، لَمَّا رَأَى أَنَّهُ شَفِي، رَجَعَ يَمَجِّدُ اللَّهَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ، وَخَرَّ عَلَى وَجْهِهِ عِنْدَ رِجْلَيْهِ شَاكِراً لَهُ، وَكَانَ سَامِرِياً. ¹⁷ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ: أَلَيْسَ الْعَشْرَةُ قَدْ طَهَّرُوا؟ فَأَيْنَ التَّسْعَةُ؟ ¹⁸ أَلَمْ يُوجَدْ مَنْ يَرْجِعْ لِيُعْطِيَ مَجْداً لِلَّهِ غَيْرَ هَذَا الْغَرِيبِ الْجَنَسِ؟ ¹⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُ: قُمْ وَأَمْضِ، إِيمَانُكَ خَلَصَكَ.

ملكوت الله ومجيء المسيح الثاني

²⁰ وَلَمَّا سَأَلَهُ التَّرْبِيسِيُّونَ: مَتَى يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ، أَجَابَهُمْ وَقَالَ: لَا يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ بِمَرَاقَبَةٍ. ²¹ وَلَا يَقُولُونَ: هُودَا هَهُنَا أَوْ هُودَا هُنَاكَ، لِأَنَّ هَا مَلَكُوتُ اللَّهِ دَاخِلَكُمْ. ²² وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِ: سَتَأْتِي أَيَّامٌ فِيهَا تَسْتَهْوُونَ أَنْ تَرَوْا يَوْماً وَاجِداً مِنْ آبَائِ بْنِ الْإِنْسَانِ وَلَا تَرَوْنَ. ²³ وَيَقُولُونَ لَكُمْ: هُودَا هَهُنَا أَوْ هُودَا هُنَاكَ، لَا تَذْهَبُوا وَلَا تَتَّبِعُوا. ²⁴ لَأنَّهُ كَمَا أَنَّ الْبَرْقَ الَّذِي يَبْرِقُ مِنْ تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ يُضِيءُ إِلَى تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَكُونُ أَيْضاً ابْنُ الْإِنْسَانِ فِي

اغوا و بخشش

¹ و شاگردان خود را گفت: لابد است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر آن کسی که باعث آنها شود. ² او را بهتر می بود که سنگ آسیایی بر گردشش آویخته شود و در دریا افکند ه شود از اینکه یکی از این کودکان را لغزش دهد. ³ احتراز کنید و اگر برادرت به تو خطا ورزد او را تنبیه کن و اگر توبه کند او را ببخش. ⁴ و هرگاه در روزی هفت گزرت به تو گناه کند و در روزی هفت مرتبه، برگشته به تو گوید توبه می کنم، او را ببخش.

ایمان و خدمت

⁵ آنگاه رسولان به خداوند گفتند: ایمان ما را زیاد کن. خداوند گفت: اگر ایمان به قدر دانه خردلی می داشتید، به این درخت افراغ می گفتید که کنده شده، در دریا نشانده شود، اطاعت شما می کرد. ⁷ اما کیست از شما که غلامش به شخم کردن یا شبانی مشغول شود و وقتی که از صحرا آید، به وی گوید: بزودی بیا و بنشین. ⁸ بلکه آیا بدو نمی گوید: چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ آیا از آن غلام منت می کشد از آنکه حکمهای او را بجا آورد؟ گمان ندارم. ¹⁰ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده اید عمل کردید، گویند که: غلامان بی منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آورديم.

عیسی شفا می کند ده مرد جذامی را

¹¹ و هنگامی که سفر به سوی اورشليم می کرد از میانه سامره و جلیل می رفت. ¹² و چون به قریه های داخل می شد، ناگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و از دور ایستاده، ¹³ به آواز بلند گفتند: ای عیسی، خداوند بر ما ترحم فرما. ¹⁴ او به ایشان نظر کرده، گفت: بروید و خود را به کاهن بنمایید. ایشان چونمی رفتند، طاهر گشتند. ¹⁵ و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می کرد. ¹⁶ و پیش قدم او به روی در افتاده، وی را شکر کرد. و او از اهل سامره بود. ¹⁷ عیسی ملتفت شده گفت: آیا ده نفر طاهر نشدند؟ پس آن نه کجا شدند؟ ¹⁸ آیا هیچ کس یافت نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟ ¹⁹ و بدو گفت: برخاسته برو که ایمانت تو را

يَوْمِهِ. ²⁵ وَلَكِنْ يَنْبَغِي أَوَّلًا أَنْ يَتَّالَمَ كَثِيرًا وَيَبْرَقَصَ مِنْ هَذَا الْجِيلِ. ²⁶ وَكَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ نُوحٍ كَذَلِكَ يَكُونُ أَيْضًا فِي أَيَّامِ ابْنِ الْإِنْسَانِ. ²⁷ كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ، إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ دَخَلَ نُوحٌ الْفُلَكَ وَجَاءَ الطُّوفَانُ وَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ. ²⁸ كَذَلِكَ أَيْضًا كَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ لُوطٍ: كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ وَيَشْتَرُونَ وَيَبِيعُونَ وَيَعْرِسُونَ وَيَبْتَاعُونَ، وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ خَرَجَ لُوطٌ مِنْ سَدُومَ امْطَرْنَا نَارًا وَكَبِيرَتًا مِنَ السَّمَاءِ فَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ. ³⁰ هَكَذَا يَكُونُ فِي الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ يُظْهَرُ ابْنُ الْإِنْسَانِ. ³¹ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَنْ كَانَ عَلَى السَّطْحِ وَأَمْنَعْتُهُ فِي الْبَيْتِ فَلَا يَنْزِلْ لِيَأْخُذَهَا، وَالَّذِي فِي الْحَقْلِ كَذَلِكَ لَا يَرْجِعْ إِلَى الْوَرَاءِ. ³² أَذْكُرُوا امْرَأَةَ لُوطٍ. ³³ مَنْ طَلَبَ أَنْ يُخَلِّصَ نَفْسَهُ يُهْلِكُهَا وَمَنْ أَهْلَكَهَا يُخَيِّمُهَا. ³⁴ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ يَكُونُ اثْنَانِ عَلَى فِرَاشٍ وَاحِدٍ فَيُؤْخَذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁵ تَكُونُ اثْنَتَانِ تَطْحَتَانِ مَعًا فَيُؤْخَذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁶ يَكُونُ اثْنَانِ فِي الْحَقْلِ فَيُؤْخَذُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁷ فَأَجَابُوا وَقَالُوا لَهُ: أَئِنَّ بَا رَبُّ، فَقَالَ لَهُمْ: حَيْثُ تَكُونُ الْجَنَّةُ هُنَاكَ تَجْتَمِعُ السُّنُورُ.

نجات داده است.

ملکوت خدا و آمدن پسر انسان

²⁰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می‌آید، او در جواب ایشان گفت: ملکوت خدا با مراقبت نمی‌آید ²¹ و نخواهند گفت که: در فلان یا فلان جاست. زیرا اینک، ملکوت خدا در میان شما است. ²² و به شاگردان خود گفت: ایامی می‌آید که آرزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را ببیند و نخواهید دید. ²³ و به شما خواهند گفت: اینک، در فلان یا فلان جاست، مروبید و تعاقب آن مکنید. ²⁴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخشان می‌شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود. ²⁵ لیکن اوّل لازم است که او زحمات بسیار ببندد و از این فرقه مطرود شود. ²⁶ و چنانکه در ایام نوح واقع شد، همانطور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود، ²⁷ که می‌خوردند و می‌نوشیدند و زن و شوهر می‌گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتی‌شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت. ²⁸ و همچنان که در ایام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول می‌بودند، ²⁹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک ساخت. ³⁰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود. ³¹ در آن روز هر که بر پشتیام باشد و اسباب او در خانه، نزول نکند تا آنها را بردارد؛ و کسی که در صحرا باشد همچنین برنگردد. ³² زن لوط را به یاد آورید. ³³ هر که خواهد جان خود را برهاند، آن را هلاک خواهد کرد و هر که آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت. ³⁴ به شما می‌گویم: در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. ³⁵ و دو زن که در یک جا دست‌آس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. ³⁶ و دو نفر که در مزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. ³⁷ در جواب وی گفتند: کجا، ای خداوند؟ گفت: در هر جایی که لاش باشد، در آنجا کرکسان جمع خواهند شد.